

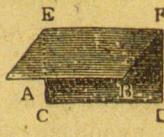
получимъ, че отъ една и съща точка В съ издигнати два перпендикуляра къмъ плоскостта MN.

Отъ тази теорема слѣдва, че, тъй като двѣ успоредни линии лежатъ всѣкога въ една плоскостъ, всѣка права и проекцията, ѝ ще лежатъ въ една плоскостъ.

§ 198. Теорема. *Двѣ линии A и B, отъ които всѣка отдѣлно е успоредна на трета линия C, успоредни сѫ и помежду си.*

Доказ. Въобразяваме си плоскостъ перпендикулярна къмъ правата С и забѣлѣжваме, че споредъ § 196 линиите А и В сѫ перпендикулярни къмъ тази плоскостъ; съдователно линиите А и В, като перпендикулярни къмъ една и съща плоскостъ, сѫ успоредни помежду си.

Отъ тази теорема слѣдва, че ако двѣ плоскости ABFE и ECDF (черт. 253), които се прѣсичатъ, прѣминаватъ прѣзъ успоредни линии АВ и CD, то прѣсѣчицата имъ EF ще бѫде успоредна на тѣзи линии. Наистина, като прѣкараме прѣзъ произволна точка на линията EF права успоредна на АВ, ще намѣримъ споредъ прѣдиджщето, че тази права е успоредна съ линията CD, следоват. тя лежи както въ плоскостта EABF така също и въ плоскостта ECDF и се слива съ прѣсѣчицата на тѣзи плоскости.

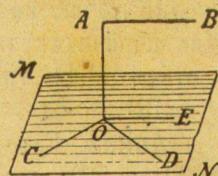
Черт. 253

Линии успоредни на плоскостта.

§ 199 Линията и плоскостта, които не се срѣщатъ колкото и да ги продължаваме, наричатъ се *успоредни*.

Отъ това слѣдва:

1. *Линията AB и плоскостта MN (черт. 254), които сѫ перпендикуляри къмъ една и същата права AO, сѫ успоредни по между си,* защото ако правата AB се срѣщаше съ плоскостта MN, то отъ точката на тѣхното срѣщане можало би да се спуснатъ два перпендикуляра на линията AO.

Черт. 254.

2. *Ако правата AB (черт. 255) е успоредна на пра-*